

IASWECE

Caracteristici principale ale pedagogiei Waldorf/Steiner pentru primii șapte ani de viață

Dezvoltarea viitoare a fiecărui copil în parte și a omenirii ca întreg depinde de măsura în care experiențele primilor șapte ani de viață sunt dătătoare de sănătate. O atmosferă de căldură și îndrumare iubitoare, care scoate la iveală bucuria, uimirea și venerația, susține această dezvoltare sănătoasă. Cel mai important aspect al lucrului cu copilul mic este atitudinea interioară a educatoarei, a educatorului, care oferă modelul de imitat pentru copil. De aceea această muncă cere de la educator/educatoare un proces continuu de cercetare și autoeducare, care include studiul antroposofiei, practica meditației precum și activități artistice și practice.

În grădinițele Waldorf, creșele, grupele copii-părinți și alte instituții se pun bazele pentru capacitatea de învățare ulterioară și dezvoltare corporală sănătoasă, pentru evoluția pe întreg parcursul vieții din punct de vedere social, emoțional, intelectual și spiritual.

Această pedagogie, bazată pe o înțelegere a dezvoltării individualității umane, oferă protecție și respect pentru demnitatea copilului. Această educație include înțelegerea cu privire la felul în care se dezvoltă copilul de la vârsta prenatală până la șapte ani și importanța deosebită a învățării mersului, vorbirii și gândirii în primii trei ani de viață.

Toate activitățile pornesc de la necesitățile de dezvoltare specifice vârstei, adică de la cele orientate pe dezvoltarea voinței în primii trei ani de viață, la jocul plin de fantezie și, ulterior la activități tot mai cognitive în pregătirea pentru școală.

Principii pedagogice

Instituțiile bazate pe pedagogia Waldorf se deosebesc în funcție de poziționarea geografică, de cultură, în funcție de mărimea grupelor, a amestecul de vârste ale copiilor din grupe și a abordării individuale a muncii pedagogice. Cu toate că există aceste diferențe, instituțiile menționate au următoarele principii comune:

- Interesul și acceptarea plină de iubire a fiecărui copil sunt de la sine înțelese.
- Jocul liber, necondus, cu materiale de joacă simple este o parte importantă a copilăriei timpurii. Pentru copiii mici aceasta reprezintă o muncă și facilitează o înțelegere plină de sens a trăirilor lor.
- Copiii mici învață prin imitație, printr-o varietate de experiențe senzoriale și prin mișcare. Ei vor să își cerceteze activ mediul fizic și social înconjurător. Acest mediu

include limite, structură și protecție, precum și posibilitatea de a se întâlni cu provocări și riscuri. Experiențele adevărate, reale în locul celor virtuale ajută copilul să dezvolte o relație sănătoasă cu lumea.

- Activitățile artistice precum povestirea, muzica, desenul și pictura, modelajul și jocurile ritmice sprijină dezvoltarea sănătoasă a fanteziei și creativității.
- Activitățile practice cu sens, precum gătitul, coptul, grădăritul și activitățile meșteșugărești oferă posibilitatea dezvoltării capacităților umane din interiorul ființei copilului. Accentul se pune în acest caz mai mult pe procese ale vieții decât pe rezultate ale învățării.
- Organizarea ritmică predictibilă a zilei, a săptămânii și a anului oferă siguranță și un sentiment de interdependență, relaționare și de plenitudine a vieții. Serbările legate de perioada din an și de alte sărbători se desfășoară în funcție de fiecare cultură în parte.

S-a dovedit deja faptul că, dezvoltarea sănătoasă a copilului reușește cel mai bine într-o comunitate în care există relații sociale bune între părinți, pedagogi și copii. Dorim să creăm în jurul copilului astfel de comunități, care lucrează împreună conștient și armonios și privim acest lucru ca pe o contribuție pentru un impuls cultural global.

Mai 2014

www.iaswece.org